

„Роња, разбојникова кћи“, Астрид Линдгрен

У роману „Роња, разбојникова кћи“ се говори о пријатељству Роње и Бирка, деце вођа супарничких разбојничких банди. Они заједно превазилазе све опасности и препреке које постоје у шуми, али и оне међу њиховим завађеним породицама. Роња је храбра, добронамерна, самостална и радознала девојчица. Веома је раздрагана и насмејана. Њен осмех плени и смекшава срца разбојника. Сигурна је у то да никада неће постати разбојник, јер они пљачкају људе. Са друге стране, од разбојника којима је окружена поприма спретност и неустрашивост.

Омиљени део књиге ми је када Роња и Бирк почињу да живе самостално у медвеђој пећини. Задивио ме начин како су се сналазили за храну и воду. Како су успевали да заложу ватру да им не буде хладно. Колико су само имали храбрости да се супротставе нападу чудовишта. Одушевила ме је способност Роње и Бирка да укроте дивље коње које су после са лакоћом јахали, као да су одувек били питоми. Док су се они сналазили у природи, њихови родитељи су патили. Ипак, та њихова тежња да сачувају своје пријатељство по сваку цену навела је родитеље да увиде своје грешке. Од деце су научили шта значи пријатељство, слога и племенитост.

Ово дело је за сваку препоруку, како за децу, тако и за одрасле. Колико деца уче од старијих, толико старији треба да уче од деце. Деца понекад знају бити мудрија.

Пријатељство је саставни део људске среће.

Филип Плашић III-3
ОШ „Веселин Маслеша“
Кумодрашка 72, Београд
Љиљана Петровић, професор разредне наставе